

Arrest

nr. 65 552 van 12 augustus 2011
in de zaak RvV X / II
X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 28 mei 2011 en 7 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DEPOVERE loco advocaat L. VANDROMME en van attaché G. DESNEYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft tegen de bestreden beslissing twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen beide beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Radaganj. U zou een Hindoe zijn. U zou afgeperst zijn door mensen van "Purbo Bangla Sorbohora Party". Zij zouden een groot geldbedrag van u geëist hebben, dat u niet kon betalen. Ze zouden u eens geslagen hebben en ze zouden u een maand of twee de tijd hebben gegeven om het geld te betalen. U zou dit niet afgewacht hebben. U zou uw huis verkocht hebben en een smokkelaar gecontacteerd hebben. Op 05 oktober 2009 zou u Bangladesh per schip verlaten hebben. U zou in Libië aangekomen zijn waarna u doorreisde naar

Italië. Van hieruit zou u een trein genomen hebben. Op 3 december 2009 diende u een asielaanvraag in België in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een "chairmancertificate" voor met vertaling.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

U beweerde een Hindoe te zijn, maar daar het u zelfs aan de meest elementaire kennis ontbrak, kan hier maar weinig geloof aan worden gehecht. U verklaarde dat er geen tempel in uw regio was, waardoor u thuis moest bidden. Er werd u gevraagd voor welke god u uw gebeden opzegde thuis, maar u kende hier geen antwoord op. Wat meer is, u kende geen enkele Hindoe god bij naam, noch kon u enige Hindoe god uiterlijk beschrijven (gehoorverslag CGVS p. 4). U bewering dat u god (enkelvoud) aanbad, is gezien uw bewering Hindoe te zijn, bevreemdend. U kende enkel het Durga Puja festival bij naam, maar u wist niet wanneer of waarom dit gevierd werd (gehoorverslag CGVS p. 5). U kende geen enkele bekende Bengaalse Hindoe en u kende geen enkele beweging die opkomt voor de rechten van Hindoes in Bangladesh (gehoorverslag CGVS p. 5). Het is ongeloofwaardig dat u als Hindoe bij de vraag naar grondproblemen die Hindoes kennen, niet spontaan naar de "Vested Property Act" zou verwijzen (gehoorverslag CGVS p. 5). Uw verklaring voor uw onwetendheid dat u ongeletterd zou zijn, niet veel om religie gaf en altijd werkte, vormt geen afdoende verklaring voor uw totale onwetendheid. Uw bewering Hindoe te zijn is dan ook ongeloofwaardig.

Ook uw ingeroepen vrees komt ongeloofwaardig over. U verklaarde afgeperst te worden door de "Purbo Bangla Sorbohora Party", maar u wist eigenlijk niets van deze organisatie, zelfs niet of ze al dan niet verboden zijn (gehoorverslag CGVS p. 5). Ook kon u uw problemen met deze organisatie niet overtuigend plaatsen in de tijd. U beweerde dat de incidenten waarbij de mensen van "Purbo Bangla Sorbohora Party" u afpersten en sloegen plaatsvonden onder de "BNP"- regering en dat u twee maanden later onder de Awami League regering Bangladesh heeft verlaten (gehoorverslag CGVS p. 7). Daar u beweerde Bangladesh in oktober 2009 verlaten te hebben, speelden uw problemen met "Purbo Bangla Sorbohora Party" zich af ergens in augustus 2009 (gehoorverslag CGVS p. 7). De laatste "BNP"-regering eindigde echter reeds in 2006, en de Awami League heeft de macht sinds 2008, waardoor er onmogelijk een maand of twee tussen uw afpersingsprobleem en uw vertrek uit Bangladesh kunnen liggen. Uw verklaring dat u dacht dat het steeds de "BNP" was die de regering vormde is onafdoende. Voorts diende nog vastgesteld dat u aangaf eigenlijk al veel langer met het plan om Bangladesh te verlaten, rondliep. U wilde immers in het buitenland gaan werken (gehoorverslag CGVS p. 6). Deze opmerking ondermijnt volledig de ernst van uw ingeroepen vrees en wijst er duidelijk op dat u Bangladesh eerder omwille van economische motieven dan omwille van een oprechte vrees voor vervolging verlaten heeft.

Tenslotte dient er nog op te worden gewezen dat de door u beschreven vluchtroute weinig doorleefd en stereotiep overkomt, wat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen niet ten goede komt. U beweerde per schip gereisd te hebben. U kon echter geen enkel detail van dit schip zoals naam, kleur, vlag, vracht, bemanning, enz. opnoemen. U verklaarde enkel dat het om een vrachtschip ging (gehoorverslag CGVS p. 4). U wist zelfs bij benadering niet te zeggen hoelang u op dit schip zat. Uw verklaringen omtrent uw vluchtroute vermogen niet om de werkelijkheid te achterhalen. Er zijn geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Het gaat hier enkel om een mogelijk identiteitsbewijs. Daar het document echter geen foto bevat kunt u niet aannemelijk maken dat het hier over u gaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1 In een eerste middel voert verzoeker de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan, en minstens de schending van artikel 2 EVRM.

Verzoeker herhaalt vooreerst zijn asielmotieven. Vervolgens wijst hij er op dat hij analfabeet is, en dat het voor hem dan ook onmogelijk is om in kranten en tijdschriften te gaan lezen over de terroristische groepering "Purbo Bangla Sarbohora Party" om meer gedetailleerde informatie te geven. Verzoeker verwijst naar de stukken 3 en 4 die hij aan onderhavig verzoekschrift heeft toegevoegd, zijnde twee persartikels over voornoemde partij. Het is, aldus verzoeker, duidelijk dat wanneer men deze stukken bekijkt, deze groepering het niet gemunt heeft op een welbepaalde groep personen; dat zij hun slachtoffers willekeurig uitkiezen; dat zij blijven dreigen en afpersen tot ze krijgen wat ze willen, en dat de regering moeite heeft om potentiële slachtoffers te beschermen. Dat verzoeker niet kon zeggen of deze groepering al dan niet verboden is, is te wijten aan het feit dat hij weinig kennis heeft van politiek. Uiteindelijk had verzoeker gezegd dat de groepering illegaal is, wat klopt. Verzoeker meent dan ook dat er in zijn hoofde wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 A, lid 2 van de Conventie van Genève bestaat.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS, nr. 118.506 van 22 april 2003; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

In bijlage van zijn verzoekschrift legt verzoeker een algemeen mensenrechten rapporten neer (stuk 4). De loutere verwijzing naar en neerlegging van rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst bewijst persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast stuk 4 een rapport bevat dat van 2001 dateert. Ook voegt verzoeker een persartikel toe dat afkomstig is van het internetweekblad "The Weekly Blitz" (stuk 3). Ook dit betreft een rapport van algemene aard dat niet *in concreto* aantoont dat verzoeker persoonlijke vervolging vreest in zijn land van herkomst.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder commissaris-generaal) heeft zich in de bestreden beslissing moeten baseren op de verklaringen die verzoeker in het asielrelaas heeft gegeven, en enkel op deze verklaringen omdat verzoeker enkel een "nationality & character certificate" heeft voorgelegd. Er moet worden vastgesteld dat er in verzoekers asielrelaas hiaten, vaagheden en tegenstrijdigheden voorkomen. Verzoekers verklaring dat hij analfabeet is en bijgevolg niet kan lezen en schrijven is hier geen afdoende verklaring voor. Men hoeft immers niet te kunnen lezen om de naam te weten van de god waar men voor bidt, dat het Hindoeïsme meer dan één god kent, de aanbeden god te kunnen beschrijven en wanneer of waarom het Durga festival gevierd wordt, zoals reeds gesteld in de bestreden beslissing of de partij die aan de macht is. Met betrekking tot een essentieel onderdeel van

zijn asielrelaas dat de concrete aanleiding was voor de vlucht uit zijn land en meer bepaald de afpersing door de BPSP is verzoeker vaag en tegenstrijdig. Tijdens het gehoor stelt hij dat hij niet weet wanneer de afpersing plaats had en stelt tenslotte ongeveer een maand voor het vertrek (gehoorverslag, p. 5) Hij stelt dat hij een maand of twee de tijd kreeg om te betalen, maar eigenlijk niet weet hoe lang, en voor die tijd het land verliet (gehoorverslag, p. 6). In de vragenlijst is er geen sprake van een termijn waarbinnen verzoeker zou moeten betalen, maar van een volgende keer dat er geld gevraagd zou worden (Vragenlijst nr. 5). Ter zitting legt verzoeker een getuigenis neer uitgaande van het bestuur van de Bazar waarin melding gemaakt wordt van een moord in de Bazar in aanwezigheid van verzoeker waarna geld geëist werd van verzoeker en hij met de dood bedreigd werd. Voorheen heeft verzoeker geen dergelijke moord vermeld. De verklaringen van verzoeker en het neergelegde getuigschrift overtuigen niet en zijn geen bewijs van de door verzoeker aangehaalde feiten.

Verzoeker stelt ook dat hij geen poging heeft gedaan om bescherming te vragen bij de overheid van zijn land van herkomst, hoewel het om een organisatie gaat die zoals verzoeker denkt, verboden was (CGVS p. 5). Verzoekers verklaring hiervoor, dat de overheid ook schrik heeft van deze groepering, volstaat niet om dit te verklaren. Waar verzoeker stelt dat uit de stukken 3 en 4 blijkt dat de overheid zelf moeite heeft om de potentiële slachtoffers te beschermen, moet de Raad vaststellen dat zij dit niet terugvindt in de genoemde documenten. Zijn verklaringen overtuigen niet.

De Raad is bijgevolg van mening dat verzoeker zijn asielrelaas niet aannemelijk heeft kunnen maken.

In verband met artikel 2 EVRM is op te merken dat de schending van dit artikel niet dienstig aangevoerd kan worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 12 maart 2008, nr. 180.930).

Het eerste middel is niet gegrond

3.2 In een tweede middel voert verzoeker de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker citeert in het verzoekschrift het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, en meent dat reeds aangetoond is dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst ernstige schade zal lijden. Weer verwijst hij naar de stukken 3 en 4 die bij het verzoekschrift zijn gevoegd. Uit deze stukken blijkt volgens verzoeker dat deze groeperingen reeds jarenlang actief zijn en onschuldige mensen nog steeds onmenselijk behandelen en viseren. Aangezien verzoeker de gevraagde som niet kan voorleggen vreest hij terecht voor ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 vreemdelingenwet. Verzoeker zijn leven zou ernstig bedreigd worden en hij zou het slachtoffer worden van willekeurig geweld.

In verband met stukken 3 en 4 kan verwezen worden naar wat hoger vermeld is. Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Het tweede middel is niet gegrond.

3.3 In een derde en laatste middel wordt de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht aangevoerd.

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Verzoeker stelt dat het gegeven dat hij geen afdoende uitleg kon verstrekken over het hindoeïsme, absoluut geen afbreuk doet aan het feit dat zijn leven bedreigd zou worden wanneer hij naar zijn thuisland zou terugkeren. Verzoeker wijst er op dat hij tijdens zijn interview reeds zelf had aangegeven

dat hij weinig met religie bezig was en dat hij analfabeet is. Het is daarom voor hem onmogelijk om kranten en/of boeken te gaan lezen over welke Hindoe-festivals er zijn en welke bewegingen er opkomen voor de rechten van de Hindoes. Het CGVS gaat er volledig aan voorbij dat er ook inwoners van Bangladesh niet gelovig kunnen zijn of minder gelovig.

Verzoeker stelt echter in zijn verzoekschrift dat hij door zijn hindoe zijn problemen heeft gekregen. In de bestreden beslissing is duidelijk uiteengezet waarom er geen geloof gehecht wordt aan verzoekers verklaringen hindoe te zijn. Het gegeven analfabeet te zijn is niet voldoende om te verklaren dat men geen kennis heeft van de basisbeginselen van de aangehangen religie, zoals het feit dat het hindoeïsme meerdere goden bezit. De Raad schaarft zich dan ook achter dit motief.

Verzoeker stelt verder dat hem verweten wordt dat hij onvoldoende kennis heeft van het politieke gestel van zijn land. Hij stelt dat hij het bij het verkeerde eind moet gehad hebben wanneer hij dacht dat de BNP regering nog steeds aan de macht was op het moment dat hij Bangladesh verliet. Verzoeker stelt dat hij niet op de hoogte is van het reilen en zeilen binnen de Bengaalse politiek. Hij kan geen kranten lezen en kan bijgevolg enkel weten wat hij her en der mondeling opvangt. Hij verwijst hier verder nogmaals naar de stukken 3 en 4 om aan te tonen dat de PBSP wel degelijk bestaat en gekend is voor vele misdaden tegen onschuldige mensen.

Omtrent de aangehaalde stukken verwijst de Raad naar hetgeen hoger reeds vermeld is. Het feit analfabeet te zijn is ook hier geen afdoende verklaring voor verzoekers zeer beperkte kennis. Verzoeker zegt in de laatste verkiezingen gestemd te hebben voor de Awami league (CGVS p.3), hij was dus wel voldoende op de hoogte van de politiek om te weten voor wie hij wilde stemmen. Het is daarom niet aannemelijk dat hij dacht dat de BNP aan de macht is geweest tot de Awami league in 2008 deze macht overnam, terwijl hiertussen een periode van meer dan een jaar tijd was. Ook heeft het toegeven dat men zich vergist heeft, of een fout heeft gemaakt tijdens het gehoor niet tot gevolg dat deze tegenstrijdigheid daardoor niet meer van belang is. Verzoeker geeft dus geen overtuigende verklaring voor de tegenstrijdigheden die op dit vlak in de bestreden beslissing zijn opgenoemd. De Raad schaarft zich dan ook achter dit motief.

Aangaande zijn vluchtroute, werpt verzoeker op dat hij zoveel mogelijk informatie heeft gegeven. Dat hij de naam, kleur, bemanning enz. van het schip niet in detail kan omschrijven, is te wijten aan het feit dat verzoeker illegaal op het schip meereisde en hij dus ergens diende onder te duiken. Het CGVS gaat er verder aan voorbij dat hij slechts Bengaals en enkele woorden Engels spreekt, zodat het voor hem onmogelijk is om eender welke vreemde taal, dus ook de taal die de bemanning sprak, bij naam te kunnen noemen. Voorts heeft verzoeker wel degelijk aangegeven hoelang hij op het schip zat, dat hij 2 maand gereisd heeft en dat de reis van Italië naar België 3 à 4 dagen duurde.

Verzoeker verklaarde dat het ongeveer twee maanden duurde om tot in België te komen. Hij stelt dat hij daarvan 3 à 4 dagen van Italië naar België heeft gereisd. Dit betekent dat verzoeker meer dan een maand als verstekeling aan boord van een schip heeft doorgebracht. Als dit zo is dan kan minstens verwacht worden dat zijn verklaringen concreet en overtuigend zijn zodat hij aantoonde een dergelijke reisweg te hebben ervaren. Verzoeker brengt echter geen enkel nuttig gegeven aan over het schip dat hem naar Europa zou gebracht hebben. Verzoeker is ook onbekend met de vracht, de bemanning, de vlag en de kleur van het schip (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). De loutere verklaring dat hij illegaal reisde en enkel Bengaals en een beetje Engels spreekt is geen voldoende verklaring voor de zeer vage verklaringen omtrent zijn reisweg. Dit maakt zijn asielrelaas nog minder aannemelijk. De Raad schaarft zich zodoende achter dit motief.

Verzoeker verwijt het Commissariaat-generaal een schending van de zorgvuldigheidsnorm. Hij is van mening dat het Commissariaat-generaal voorbijgaat aan de kern en de essentie van het asielcontentieux en disproportionele eisen oplegt aan verzoeker met betrekking tot de bewijsplicht van diens verhaal. Er zou voorbijgegaan worden aan de feitelijke omstandigheden waarin verzoeker zijn thuisland ontvlucht is en de onmogelijkheid om bepaalde elementen van diens verhaal materieel te staven. Het eisen van stavingstukken dewelke niet, of in *casu* gelet op de situatie van verzoeker niet meer mogelijk zijn, schendt dan ook de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht, aldus verzoeker. Evenmin werd er verder onderzoek gedaan naar de terroristische groepering "Purbo Bangla Sarbohora Party". Het kadert echter in de zorgvuldigheidsplicht van het Commissariaat-generaal om hiernaar onderzoek te doen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 5 mei 2011 op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was hij in het gezelschap van een tolk die het Bengaals machtig is en heeft hij zich laten bijstaan door een raadsman. De bestreden beslissing is grotendeels gesteund op het verslag van dit gehoor. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

Waar verzoeker aanhaalt dat hij zijn familie in Bangladesh niet kan aanschrijven of mailen en hij niemand heeft die hem kan helpen, verwijst de raad naar het gehoorverslag, waar verzoeker zegt dat hij al telefonisch contact heeft gehad met meerdere mensen uit zijn familie sinds hij in België is aangekomen (CGVS p. 3). De Raad merkt ook op dat het geen absolute vereiste is om documenten voor te leggen die het asielrelaas ondersteunen. Indien men geen documenten kan voorleggen wordt de beslissing genomen op grond van het asielrelaas.

De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Verzoeker is in zijn asielrelaas te vaag en onduidelijk, om zijn verhaal aannemelijk te maken. De raad schaaft zich dan ook achter dit motief.

Uit hetgeen hierboven is uiteengezet is af te leiden dat de bestreden beslissing wel gesteund is op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De bestreden schendt dus de motiveringsplicht niet. De Raad schaaft zich achter dit motief.

Het derde middel is ongegrond

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS